

РЕШЕНИЕ

№ 3086

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3605** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 8, ал. 6 от Постановление № 405 на МС от 25.11.2021 г. за определяне на условията, критериите, реда и размера на средствата по схема за предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки (Обн., ДВ, бр. 100 от 30.11.2021 г., в сила от 30.11.2021 г.).

Образувано е по жалба на „ЕМ ЕЙЧ КЮ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: район М., [улица], представлявано от управителя Б. С. С., срещу Заповед № Т - РД – 27-785 от 31.03.2022 г. на министъра на туризма, с която е отхвърлено подаденото от дружеството заявление с вх.№ ВГ-176789478-06-1318 и му е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Схема ВГ-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885 (2021/N) от 17.01.2022 г., във връзка с чл. 1, ал. 5, т. 9, б. „в“ и ал. 7 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.

В жалбата се излагат възражения, според които процесната заповед е незаконосъобразна. Оспорват се фактическите констатации на органа, обусловили постановяване на процесната заповед. Твърди се, че дружеството няма задължения към Столична община, преди 01 януари 2020 г., както необосновано е приел административният орган. Подробни съображения в тази насока излага в депозирана до съда писмена защита. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от упълномощени представители, които поддържат жалбата и пледират за уважаването ѝ. Претендират присъждане на разноски, за които е представен списък.

Ответникът – Министъра на туризма, редовно призован, не изпраща представител. Представя писмено становище от 11.07.2022 г., в което излага доводи за законосъобразност и правилност на оспорената заповед. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, надлежно уведомена за възможността да встъпи в производството, не е изпратила представител в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 57-ми състав, като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и на основание чл. 168, ал. 1 АПК извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество. Същата е подадена от активно легитимиран субект – адресат на акта, който е неблагоприятен за него. Оспорването е направено в законния срок, за което по делото и липсва спор. Оспорената заповед е индивидуален административен акт – волеизявление на овластен административен орган, пораждащо конкретни неблагоприятни последици за адресата – отказ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, поради което са налице кумулативно изискуемите предпоставки за нейното оспорване пред съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения :

По фактите:

Между страните няма спор, а и самият административен орган потвърждава, че с подадено заявление на дружеството е поискано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022г., във връзка с чл.1, ал.5, т.9, буква „в“ и ал.7 от ЗДБРБ за 2021г.

Мярката представлява схема за държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства съгласно т. 3.1 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 С (2020) 1863, приета на 19 март 2020 г., и нейните изменения С (2020) 2215 от 3 април 2020 г., С (2020) 3156 от 8 май 2020 г., С (2020) 4509 от 29 юни 2020 г., С (2020) 7127 от 13 октомври 2020 г., С (2021) 564 от 28 януари 2021 г. и С (2021) 8442 от 18 ноември 2021 г. и е със срок на действие до 30 юни 2022 г. Средствата се изплащат след получаването на положително решение от Европейската комисия за съвместимостта на помощта с вътрешния пазар въз основа на чл. 107, параграф 3, буква "б" от Договора за функционирането на Европейския съюз – чл. 2 от ПМС. Средствата в общ размер до 30 000 000 лв. се разпределят на пропорционален принцип спрямо броя на одобрените заявления за подпомагане и реализирания оборот по допустимите К.-2008 през 2019 г. без данък върху добавената стойност (ДДС), но не повече от 20 на сто от реализирания оборот през 2019 г. без ДДС, като индивидуален максимален размер за допустимите кандидати в туристическия сектор и не повече от размера на загубата, която е разликата на стойността на реализирания оборот през 2019 г. без ДДС минус сумарната стойност на реализирания оборот през 2020 г. без ДДС и всички получени

държавни помощи през 2020 и 2021 г. – чл. 3 от Постановлението. Съгласно чл. 4 от ПМС № 405, Администратор на държавната помощ съгласно чл. 9 от Закона за държавните помощи е министърът на туризма.

Субектите на помощта са дефинирани в чл. 5 и чл. 6 от постановлението – чрез изброяване на съответните положителни и отрицателни предпоставки за предоставяне на помощта. Недопустими кандидати по мярката са предприятия, които имат задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс към държавата или общината преди 1 януари 2020 г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, и задълженията им не са разсрочени, отсрочени или обезпечени (чл.6, ал. 2, т.1).

Със заповед № Т – РД – 16 - 29 от 28.01.2022 г. на министъра на туризма са утвърдени указания за кандидатстване и правила за предоставяне на безвъзмездни средства по схемата. Същите са публикувани в електронната система за управление на национални инвестиции. Представени са и по делото - л.97 и сл. от делото.

В критериите за оценка за административното съответствие на заявленията е преповторено и изискването по чл.6, ал.2, т.1 от ПМС (Критерий за оценка за административното съответствие на заявленията, отразен в т. 7 „Недопустими кандидати“ от Указанията за кандидатстване, подт. 7.1. и Критерии VI.3, VI. Група, VI-ти ЕТАП от Критериите за оценка на административното съответствие от Оценителен лист (Приложение 1 към Указанията). За проверката на този критерий в указанието е посочено изрично, че източникът на проверката е служебна проверка от Националната агенция за приходите за наличие/липса на задължения на кандидата и служебна проверка от Общините в Република България. По отношение на начина оценка е допълнено, че оценителят поставя „да“, когато кандидата няма подобни публични задължения и „не“, когато кандидатът има такива задължения и/или когато се изисква допълнително информация, документи, разяснение или други дейности.

Със заповед № Т – РД – 16 - 36 от 03.02.2022 г. на министъра на туризма – стр.25 и сл. от делото, е определен състава на оценителната комисия, на чиито членове с право на глас е възложена оценката на административното съответствие и допустимостта на заявленията по схема BG-176789478-2021-06.

От представеното към преписката проектно предложение се установява, че дружеството е подало формуляр за кандидатстване до Министерството на туризма на РБ, с оглед предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки.

Безспорно е по делото, че дружеството е с правно-организационна форма ЕООД и има седалище и адрес на управление- [населено място], което се установява и от еднопосочните писмени доказателства в тази връзка. Попълнена е информация за искания размер на средствата в размер на 20 на сто от реализирания оборот за 2019 г., като е посочена сумата от 1 912 263 лева.

Попълнени са данни за вида на предприятието / за 2019г. – голямо, за 2020 г. - голямо/ за получени предходни държавни помощи, както и за свързани лица.

Видно от оценителен лист на стр.61 и сл. от делото, изготвен от М. М. А. Б., изготвена е комплексна оценка на подаденото от жалбоподателя заявление.

След извършване на проверка по така подаденото заявление органът установил, че кандидатът не отговаря на предварително обявения критерий за оценка за административното съответствие на заявленията, отразен в т.7 „Недопустими

кандидати“ от Указанията за кандидатстване, подт. 7.1. и Критерий VI.3 от критериите за административно съответствие от Оценителен лист /Приложение № 1 към Указанията/, а именно да няма задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски по смисъла на чл.162, ал.2, т.1 от ДОПК към Държавата, към Столична община или към общината по седалище на предприятието, когато седалището е различно от Столична община, преди 01.01.2020 г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако не са отсрочени, разсрочени или обезпечени, попада в категорията на недопустимите кандидати.

Видно от приложените към преписката материали е изпратено съобщение с въпрос до кандидата, относно постъпилата информация за наличие на задължения към Столична община, за което също са изискани доказателства, че такива не са налице, респективно, че същите са отсрочени, разсрочени или обезпечени. Дружеството е представило на 17.03.2022 г. /в срока по чл.8, ал.2 от ПМС № 405/2021 г./ чрез системата С. удостоверение за задължения по чл.87, ал.6 от ДОПК от СО- отдел М. / л.15 от делото/, както и заверено съобщение за задължения по седалище на кандидата - СО- отдел М., от които е видно, че към 01.01.2020 г. жалбоподателят е заплатил всички задължения към СО.

При оценяването на съответствието на заявлението на жалбоподателя, оценителят е посочил, че кандидатът не покрива критерия за липса на задължения, като не е конкретизирал какво задължение е установено – кой е взискателя, вид на задължението и кога е възникнало. В цялата преписка липсват доказателства в тази връзка – какво безспорно и изискуемо задължение на жалбоподателя към Столична Община, възникнало преди 01.01.2020 г., е било установено от оценителя. В „забележките“ към оценителния лист не са коментирани въобще приложените доказателства за задължения, от които е видно, че към 01.01.2020 г. същите фигурират в размер на 0.00 лева.

В резултат на проведената процедура е издадена обжалваната Заповед № Т-РД-27-785 от 31.03.2022 г., издадена от Министъра на туризма на Република България, с която е отхвърлено заявление на дружеството с вх.№ ВГ-176789478-2021-06-1318, подадено в С. и е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема ВГ-176789478-2021-06 за предоставяне на държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност.

С оглед посочените правни норми, в тази процедура Министъра на туризма има качеството на изрично посочен администратор на държавна помощ, компетентен да проведе процедура по предоставяне на процесната безвъзмездна държавна помощ, респективно да откаже предоставяне на същата.

Съгласно заключението на приетата съдебно-счетоводна експертиза, за да даде отговор на въпроса: „За какъв период са посочените в Удостоверение за данъчни задължения по чл.87, ал.6 от ДОПК с изх. № [ЕГН]/16.03.2022 г. задължения за данък „недвижими имоти“ и такса „битови отпадъци“, ВЛ е изготвило таблица, видно от която всички задължения на жалбоподателя, посочени в горесцитираното удостоверение са за 2022 година. Съгласно Декларация по чл.14 от ЗМДТ с № [ЕГН] от 10.02.2017г. са начислени данък върху недвижими имоти за 2022г. в общ размер на 35 533, 53 лева и такса „битови отпадъци“ в общ размер на 95 655, 23 лева за същата година. Съгласно деларация по чл.14 от ЗМДТ с № [ЕГН] от 22.04.2013г. е дължимо плащане за такса „битови отпадъци“ в размер на 221, 79 лева за 2022 година. От

изложеното до тук следва, че представеното удостоверение от дружеството –жалбоподател не съдържа данни за задължения от преди 01.01.2020г.

На въпрос № 3 „Какъв е размерът на задълженията на дружеството за данък „недвижими имоти“ и такса „битови отпадъци“ към 01.01.2020г. във връзка с Декларация по чл.14 ЗМДТ № [ЕГН]/10.02.2017г.; 7213F183254 и Декларация по чл.14 ЗМДТ №[ЕИК]/22.04.2013г.; 7213F98417“, ВЛ отново в табличен вид посочва размера на задълженията на дружеството. Видно от Таблица 2 на лист 4 от експертното заключение, по партида № 7213F183254 е дължим данък върху недвижимите имоти за 2021г. в следния размер : главница- 35 533, 56 лева; начислена лихва към 15.03.2022г. – 1 934, 60 лв.; такса „битови отпадъци“ за 2021г. : главница в размер на 95 655, 23 лв. и лихви към 15.03.2022г. – 5 599, 81 лв.; данък върху недвижимите имоти за 2022г., платим н две вноски, всяка от които в размер на 17 743, 31 лева и такса „битови отпадъци“ дължима на 4 вноски, всяка от по 23 913, 18 лева. По партида 7213F98417, ВЛ е посочило задължение за данък върху недвижимите имоти за 2022г. в общ размер 101, 40 лв. или 2 вноски x 50 лева, такса „битови отпадъци“ за 2021г. в размер на 221, 79 лв. ведно с лихва към 15.03.2022г. в размер на 12,99 лева и такса „битови отпадъци“ за 2022г., платима на 4 вноски x 55, 45 лева всяка.

От данните в Таблица 2, ВЛ е установило, че „ЕЙ ЕЙЧ КЮ“ ЕООД няма задължения за данъци и осигурителни вноски от преди 1 януари 2020г. Съдът кредитира изцяло заключение на съдебно-счетоводната експертиза, неоспорена от страните.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваната в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган – Министъра на туризма. Същата е в предвидената писмена форма, но в нарушение на чл.59 т.4 от АПК, тъй като не се сочат фактически и правни основания за издаване на административен акт. Тук следва да се посочи, че спецификата и кратките времеви предели, в които трябва да се реализира помощта, не могат да дерогират императивните разпоредби на АПК за мотивираност на акта при наличие на допълнително изискани доказателства за покриване на критериите за оценка на кандидата.

Не се спори по делото, че в критериите за допустимост на кандидатите е указано и цитираното неколкократно в настоящото решение условие, а именно липсата на задължения към Държавата и общините, в частност Столична община. Няма спор по делото, че дружеството е със седалище и адрес на управление в [населено място].

Никъде, не се установява конкретно по основание и размер задължение в Заповедта. Същевременно видно от приетите писмени доказателства, наличието на такива се опровергава с оглед факта, че същите са били възникнали след 01.01.2020 г. Условието е да липсват публични държавни и общински задължения по чл. 162, ал.2, т. 1 от ДОПК от съответния кандидат, безспорни и изискуеми най-късно към 31.12.2019 г. Наличието на задължения, възникнали и станали изискуеми след 31.12.2019 г. не е основание само по себе си за класифициране на една кандидатура като недопустима за подпомагане, като това обстоятелство въобще не е коментирано от ответния орган.

С голословните твърдения в материалите по преписката и в процесната заповед, с която се потвърждава, че такива задължения са налице, без да се посочи конкретното им основание и размер, административният орган е допуснал съществено нарушение на производствените правила, съгласно чл.35 от АПК, при положение, че остава неразбираема дори тезата на ответната страна, след като няма никаква конкретизация какви са тези твърдени задължения, от какво произтичат и какъв е техният размер.

След като единствените релевантни към евентуалните задължения на фирмата доказателства /л.12-15 вкл. от делото/ сочат, че към датата 15.03.2022 г. такива са налице за периода 2021г. -2022 г., а именно данък недвижим имот и такса битови отпадъци в общ размер 138 994, 46 лева и няма никакви други доказателствени източници за противното, напълно необосновано остава соченото като основание за постановения отказ твърдение, че фирмата е имала непогасени публични държавни вземания към Столична община, без да се сочи основание и размер, както и дали съставляват главници и/или лихви.

Действително липсата на задължения по чл.162 ал.2 т.1 от ДОПК преди 01.01.2020 г., следва да се установи по служебен път от администратора на помощта или лицата, на които той е възложил оценката за съответствие на кандидатурите, а не чрез представяне на удостоверение от кандидатите, т.е приоритет има предоставената по служебен път информация. Задължението за служебна проверка на това обстоятелство е изрично записано в указанията за кандидатстване, а съгласно нормата на чл. 11, ал.1 изр.последно от ПМС №405/2021 г. - при несъответствие между декларираните от кандидата данни и източниците на информация, изброени по-горе, вторите се приемат за достоверни. Посоченото обаче, регламентира реда по който се извършва проверката за съответствие, но никъде не е отбелязано, че органа следва да се ограничи само с посочване на факта, че е извършил служебна проверка, без да посочи какви задължения е установил, че са налице за кой период и др. относими факти. Липсата на фактически установявания в тази насока съществено ограничават правото на защита на жалбоподателя, а лишава и съда от възможност да извърши надлежен съдебен контрол на оспорения пред него акт.

При тези констатации, съдът намира, че постановеният отказ противоречи и на нормите на материалния закон и неговите цели, при положение, че не се установява наличие на посоченото основание за недопустимост на заявлението, а никакви други факти и обстоятелства не са обосנוвали постановяване на процесния отказ. Само при наличие на конкретни доказани факти може да се постанови правомерно отказ от страна на административния орган, респективно отхвърляне на заявлението, но при липса на утвърдените от самия орган основания означава, че отказът е постановен и в разрез със законовите цели на подпомагането, защото само недопустимите кандидати не подлежат на финансиране, съответно техните заявления подлежат на отхвърляне.

По изложените съображения, издаденият административен акт е процесуално и материално незаконосъобразен, поради което подадената срещу него жалба е ОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде уважена, респективно актът да бъде отменен. При положение, че произнасянето по заявлението е от компетентността на ответния орган, следва преписката да бъде върната за ново произнасяне, при съблюдаване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изхода от спора, с оглед своевременното искане на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в негова полза в размер на 4 700 лева, които следва да бъдат платени от Министерството на туризма. Възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение на представителя на

жалбоподателя, направено в писменото становище на ответника е неоснователно, с оглед материалния интерес по делото и осъщественото процесуално представителство по изготвяне на жалба и участието на адвоката в съдебно заседание.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕМ ЕЙЧ КЮ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: район М., [улица], представлявано от управителя Б. С. С., Заповед № Т - РД – 27-785 от 31.03.2022 г. на министъра на туризма, с която е отхвърлено подаденото от дружеството заявление с вх. BG-176789478-06-1318 и му е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885 (2021/N) от 17.01.2022 г., във връзка с чл. 1, ал. 5, т. 9, б. „в“ и ал. 7 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021г.

ВРЪЩА преписката на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявление BG-176789478-06-1318, подадено в С. при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерството на туризма на Република България да заплати на на „ЕМ Е. КЮ“, ЕООД ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: район М., [улица], представлявано от управителя Б. С. С., сумата от 4 700 лв. /четири хиляди и седемстотин лева/ разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 -дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: